

blade, en Vægttold paa Cigarer og en blandet Værdi- og Vægttold paa Cigaretter, kom til at ramme Cigaretforbruget her i Landet ulige mindre end de øvrige Arter af Tobaksforbruget. Paa Røgtobakken, der maa antages at være den billigste Form for Forbrug af Tobak, den, der gaar længst ned i Samfundet, blev, som Tilfældet altid er ved Vægttold paa simple Varer, Skatten ret følelig. Ogsaa Cigarer kom til at mærke Skatten, ikke blot hvad importerede, men ogsaa hvad her i Landet fabrikerede Cigarer angaar, idet der, i hvert Fald i Forhold til Cigaretter, gaar et betydeligt Kvantum Tobak til Fremstilling af en Cigar, hvorimod det Kvantum, der gaar til Fremstilling af en Cigaret, er ganske minimalt. Man kan regne, at der medgaar omtrent $1\frac{1}{2}$ Pund til Fabrikation af 1,000 Cigaretter. Det er altsaa et særdeles ringe Tobaksforbrug, der her gaar med, og Raatobakstolden, som er den eneste Form, gennem hvilken indenlandske Cigaretter rammes, i hvert Fald til Fordel for Statskassen, er altsaa forsvindende for Cigaretters Vedkommende. Allerede dette fører hen til at udskille Cigaretfabrikationen som Genstand for en særlig indenlandsk Beskatning.

Det er givet, at man ved at tage en indenlandsk Beskatning af Cigarer med vilde kunne faa et betydeligt større fiskalt Resultat ud end det, der naas ved den her foreslaaede Skat. Men Indvendingerne mod en saadan Beskatning ere ogsaa meget større og de praktiske Vanskeligheder, den vil møde, langt betydeligere, end Tilfældet er for Cigaretbeskatningens Vedkommende. Det er ogsaa bekendt, at man i vort Naboland, Tyskland, allerede 1906 indførte indenlandsk Stempelafgift paa Cigaretter, og denne har man bibeholdt siden, ja, ved Skattereformen af 1909 har man endog forøget den, idet man fandt, at den havde staaet sin Prøve. Det var en af de faa af de Skatter, der kom frem ved Skattereformen af 1906, som ikke blev en fiskal Skuffelse, og den Forøgelse, der blev paalagt i 1909, kan heller ikke, i hvert Fald i Sammenligning med Resultaterne af de øvrige Skattepaalæg, siges at have været det. Ogsaa rent skatteteknisk set har det vist sig, at man i Tyskland har kunnet gennemføre Beskatningen paa tilfredsstillende Maade. Derimod vakte den af den tyske Rigsregering i 1909 foreslaaede saakaldte Banderolleskat, altsaa Stempelkat paa Cigarer, en stærk Storm i den interesserede tyske Industri, og den lod sig heller ikke gennemføre i Rigsdagen. Og hvorfor ikke? Dels fordi man mente, at

den paa overordentlig uheldig Maade vilde gribe ind i en Industri, der for en stor Del — det gælder baade i Tyskland og her — er en lille Industri, en Smaaamandsindustri, og dels fordi den antoges at ville frembyde særdeles store Vanskeligheder ved Kontrollen, netop fordi det er en Virksomhed, der hyppig ikke drives fabrikmæssigt, men i mange Tilfælde endog af Enkeltmand. Hvor mange Arbejdere er der ikke, som i deres Hjem beskæftige sig med Cigarfremstillingen, og som gaa rundt og sælge Cigaretterne paa Arbejdspladser og hos smaahandlende? Det er en Produktion, der fordeler sig paa saa mange Produktionssteder, at en virkelig Kontrol fra Skatteautoriteternes Side altid vil være vanskelig at gennemføre. Jeg vil dog hermed ikke sige, at det er umuligt at gennemføre den, og det kan ogsaa være, at man en Gang kommer dertil her, men det er i hvert Fald en Beskatningsform, hvis Gennemførelse for Tiden vilde møde meget store Vanskeligheder.

Langt lettere vil en indenlandsk Beskatning af Cigaretter forme sig. Man har det tyske Forbillede at holde sig til, og særlig her i Landet er Fabrikationen i høj Grad koncentreret. Den samler sig for den langt overvejende Del paa 7 større Produktionssteder, og langt den største Del af Produktionen her i Landet fremstilles paa Maskiner. Det er med en forbavsende Hurtighed, den indenlandske Produktion har erhvervet største Delen af det danske Marked. Man regner med et indenlandsk Cigaretforbrug paa omtrent 350 Mill. Stykker om Aaret, og deraf fremkommer den større Halvdel ved Fabrikation her i Landet, og kun den mindre Halvdel importeres, men før 1908 var den danske Cigaretfabrikation ret forsvindende. Det, der her foreslaas, er en ensartet Afgift i Form af Stempelkat afpasset efter Værdien i Detailsalg paa Cigaretter saavel af indenlandsk som udenlandsk Oprindelse saaledes, at Cigaretter under 1 Øre pr. Stk. beskattes med 10 Øre pr. 100 Stk., Cigaretter, fra 1 Øre, men ikke over $1\frac{1}{2}$ Øre, med 20 Øre, fra $1\frac{1}{2}$, men ikke over $2\frac{1}{2}$ Øre, med 30 Øre, fra $2\frac{1}{2}$, men ikke over 4 Øre, med 50 Øre, fra 4, men ikke over 6 Øre, med 75 Øre pr. 100 Stk., og over 6 Øre med 100 Øre pr. 100 Stk., altsaa med 1 Øre pr. Stk. Det er den Skatteskala, der foreslaas.

Som Supplement har det været nødvendigt ogsaa at lægge Skat paa Cigaretthylstre og Cigarettoak. Skatten paa Cigaretthylstre er foreslaaet til 25 Øre pr. 100